

ROOFMOORD

STAP 1

1. *Groepswerk. Probeer deze krantentitels te ordenen in groepen. Verklaar je keuze.*

Firenze bindt strijd aan met horden toeristen

Big Larry verovert Eupen

Stakers worden door directie beboet

Theaterboot wordt openbaar verkocht

Woning van Louis Armstrong wordt museum

Boer verdient 8,5 procent minder

Marinebasis wordt teruggegeven aan de natuur

Airbag doodt baby's

Belgacom werd voor miljoenen opgelicht

Treinramp werd veroorzaakt door trucker

Brandweer Dusseldorf werd te laat gewaarschuwd

STAP 2

Rapport

Oostende - "Aan boord van de pakketboot Koning Albert I, die op weg was naar Dover, werd een moord gepleegd. Gisterenavond om 21.30 uur is de bekende miljonair Amos Smith dood aangetroffen bij een van de reddingssloepen. Om 19.30 uur werd de heer Smith nog gezien in het scheepsrestaurant. Om 19.45 uur werd hij het laatst gesignaleerd op de voorplecht. Om 20.30 uur verscheen de heer Smith niet op een afspraak in de bar. Om 21.00 uur werd er alarm geslagen. Er werd overal gezocht, maar door de hevige storm duurde het even voor Smith werd gevonden. De man werd met een kogel om het leven gebracht. Het is mogelijk dat hij zich verzet heeft: zijn horloge werd van het kettinkje gerukt dat ergens binnen in zijn vest vast hing. Er zijn voorlopig twee verdachten. Ze zijn elk voor ondervraging ondergebracht in een afzonderlijke kajuit. Niemand heeft het schip verlaten. Ter informatie: Amos Smith was ook de eigenaar van de pakketboot."

Havenkapitein Vervloet.

1. *Probeer de volgende vragen zoveel mogelijk te beantwoorden met een eigen naam. Je hebt geen andere informatie dan het rapport van de havenkapitein.*

- *Wie heeft de moord gepleegd?*

- *Wie heeft de miljonair voor het laatst gezien om 19.30 uur?*

- *Wie heeft de miljonair voor het laatst gezien om 19.45 uur?*

- *Wie had een afspraak met de miljonair in de bar?*

- *Wie sloeg om 21.00 uur alarm?*

- *Wie heeft de miljonair dood aangetroffen?*

- *Wie heeft zijn horloge van het kettinkje gerukt?*

- *Wie heeft de verdachten in hun kajuit ondergebracht?*

Detective Clifford liep over de kaaien, naar de plaats waar de Koning Albert I lag aange-meerd. De storm was nog niet helemaal uit de lucht verdwenen. De kapitein en twee officie-ren begroetten Clifford. De zaak interesseerde hem niet echt. Hij had het niet voor boten. Hoe verder hij ervandaan kon blijven, hoe beter. Gelukkig lag deze aan de ketting en was het geen onderzoek op volle zee ...

“Wie heeft het slachtoffer gevonden?” vroeg Clifford, terwijl hij de loopplank opliep.

“Vera Taggart, één van onze koks. Zij was op weg naar haar hut nadat ze haar keukendienst had beëindigd.”

“En wie zijn de verdachten?”

“Matt Jones, zijn lijfwacht, is de eerste verdachte. Dan is er Marc Todd, zijn secretaris.”

“En waarom zijn zij verdacht?”

“Ze hebben allebei hetzelfde alibi. Ze zeggen allebei dat ze op het moment van de moord een brief aan het schrijven waren. Dat vonden we een beetje ongewoon. En trouwens, de lijk-schouwer zegt dat Amos Smith rond acht uur vermoord is. Zij wisten waar ze hem konden vinden, niet?” Clifford grinnikte. Als er een moord wordt gepleegd, lijkt alles onmiddellijk ongewoon, dacht hij.

“Laten we maar eens gaan kijken.”

De eerste verdachte, Matt Jones, was een kleerkast van een vent. Ruim 1 m 95 groot, kaal hoofd, dreigende snor, een kwade blik.

“Duurt die komedie nog lang!” siste hij tegen Clifford toen die zich bekend had gemaakt.

“Niet als u mij vertelt wat er gisterenavond gebeurd is”, antwoordde de detective rustig. Hij had wel meer met zo’n types gesproken. Kalm blijven was de boodschap.

De lijfwacht haalde de schouders op.

“Wat moet ik vertellen. Rond halfacht wou mijnheer naar het dek. Doet ie altijd als het ruw weer is. Houdt hij blijkbaar van. Rond halftien werd er op de deur van mijn kajuit geklopt. Bleek dat de ouwe door iemand was neergeknald. Leuk hoor, kost me natuurlijk mijn job. Als ik de kerel die dat geflikt heeft in handen krijg ...”

“Moest u als lijfwacht dan niet bij hem zijn?” vroeg Clifford scherp.

“Tuurlijk, ‘tuurlijk, maar de ouwe zou nog liever doodvallen. ‘Wat kan er mij gebeuren op mijn eigen schip?’ Zei-d-ie dan. Vraag het aan de anderen. Hij moest en hij zou in zijn eentje aan dek gaan als het stormde! Nu ja, ieder zijn plezier, maar toch.”

“En wat deed jij zoal die avond?”

“Een brief naar m’n vrouw schrijven. Kijk, hier is’t ie.”

Clifford had moeite om het onregelmatige gekrabbel op de vier vellen papier te lezen. Het was een gewone brief naar huis: over hoe de reis verliep, het ruwe weer, de kwade buien van de baas enz.

Clifford knipperde even met de ogen.

De tweede verdachte, secretaris Marc Todd, was een man van gemiddeld postuur, roodharig, kleine baard en snor en blauw groene ogen. De man was erg verward. Hij leek fel aangedaan door het gebeuren.

“Ik begrijp er niets van”, ratelde hij, “om twintig over zeven werden Matt en ik door mijnheer ontboden. Mijnheer zei dat hij alleen wenste te zijn. Om halfnegen, geen minuut later, moest ik hem vervoegen in de bar. Voor een belangrijke bespreking, zei hij ... Net voor ik wou opstappen, werd er op de deur van mijn kajuit geklopt en hoorde ik het schokkende bericht. Het is gewoon onvoorstelbaar. Mijnheer had geen vijanden. Wie doet zoiets? ...”

Clifford keek de man aandachtig aan.

“En waar was u terwijl het slachtoffer aan dek was?”

“Ik schreef een brief naar mijn vrouw en mijn kinderen. Als we aan land gaan, profiteer ik er altijd van even langs de post te lopen. We zijn soms zo lang van huis...”

“Mag ik die brief zien?”

De secretaris rommelde in een lade en haalde enkele vellen papier boven.

“De onderste niet. Die heb ik gisteren geschreven”, voegde hij eraan toe.

Clifford bladerde erdoor. De secretaris had het vlotte, sierlijke geschrift van een man die zijn hele leven niets anders had gedaan dan een pen vasthouden. Een verademing vergeleken met de hanenpoten van de lijfwacht. En ook hier het gewone verhaal: lange reis, regen en wind, veeleisende baas enz.

Clifford legde het doek weer over het dode lichaam. Amos Smith was inderdaad met een enkel schot om het leven gebracht. Een klein gaatje, los door het hart.

“En?” vroeg de scheepskapitein, “Wilt u eerst de andere passagiers ondervragen? Of eerst de bemanning? Het zal ongetwijfeld lang duren ...”

Clifford keek met genoegen naar de steeds blauwer wordende lucht. Eindelijk mooi weer.

“Bezorg mij hun namen, maar laat de passagiers zelf maar gaan”, antwoordde hij een beetje zelfvoldaan, “Misschien moesten we ons toch maar bezighouden met de heren Jones en Todd ...”

Wie verdenkt detective Clifford? En waarom?

2. *Probeer de vragen bij het begin van het verhaal nu zoveel mogelijk te beantwoorden met een eigen naam.*
3. *Op welke vragen heb je kunnen antwoorden met een naam?*
4. *Waar ontbreken namen? Hoe komt dat?*
5. *We zijn enkele maanden verder. We bevinden ons in de rechtszaal, waar de moorde- naar terecht staat. De openbare aanklager brengt zijn rapport uit. Hij vertelt wat er precies gebeurd is. Hij noemt iedereen die met de zaak te maken heeft, bij naam. Jij bent die aanklager. Gebruik het rapport van de havenkapitein, maar herschrijf het, zodat de jury duidelijk weet over welke mensen het gaat. Je mag namen verzinnen.*
6. *Lees eens voor. Klinkt je rapport een beetje vlot?*
7. *Er is een rapport zonder veel namen (dat van de havenkapitein) en één met heel veel namen (dat van de aanklager). Welke verschillen zijn er nog tussen beide rap- porten?*

Samengevat

Oefening

Lees de volgende tekst.

Blinde passagiers maken dodensprong. Enkele dagen geleden werden drie verstekelingen ontdekt door de bemanning van een Tunesisch schip. De drie verstekelingen werden opge- merkt tijdens de tocht van het vrachtschip van Sfax naar Antwerpen. De indringers werden door de kapitein opgesloten in een kamertje aan boord van het schip.

In de nacht van woensdag op donderdag werd het schip via de Berendrechtsluis de Antwerp- se haven binnengesleept. Op dat moment werd niet op de verstekelingen gelet. Twee van de drie ongewenste passagiers sprongen overboord in het ijsskoude water. Een blinde passagier

werd door agenten van de rivierpolitie teruggevonden. Het gaat om een 27-jarige man. Hij kon door hen worden gered. Hij werd met onderkoelingsverschijnselen opgenomen in het ziekenhuis. Na verzorging werd hij samen met de andere overlevende opgesloten. Zij zullen worden gerepatrieerd. De andere passagier, 28 jaar, werd niet teruggevonden. Hij is waarschijnlijk in het koude water omgekomen.

Het is niet de eerste keer dat verstekelingen omkomen tijdens hun vlucht naar de vrijheid. Drie jaar geleden werd een andere 22-jarige Afrikaanse verstekeling levenloos aangetroffen in een container. In Antwerpen blijken de laatste tijd steeds meer blinde passagiers aan te komen.

1. *We hernemen een stukje:*

Het gaat om een 27-jarige man. Hij kon (door hen) worden gered. Hij werd met onderkoelingsverschijnselen opgenomen in het ziekenhuis. Na verzorging werd hij samen met de andere overlevende opgesloten. Zij zullen worden gerepatrieerd. De andere passagier, 28 jaar, werd niet teruggevonden.

Zou je deze boodschap zo kunnen veranderen dat 'worden' er niet meer in voorkomt? Waarom is dat zo?

2. *We hernemen nog een stukje:*

Enkele dagen geleden werden drie verstekelingen ontdekt door de bemanning van een Tunesisch schip.

Kan je deze boodschap zo veranderen dat 'worden' er niet meer in voorkomt? Blijft de boodschap dan dezelfde?